

тебе на едно на царскѣтъ ти трапезѣ,
прими оставкѣтъ ми отъ едно таквозь
положеніе, което е безполезно за под-
дѣлницѣтъ ти и не ся вижда угодно на
Ваше Величество.

Царѣтъ зачуденъ за това дерзостно
поученіе отъ градоначалника: Не съмь
промѣнилъ рѣшеніето си, каза, прѣслѣ-
дувай неправдѣтъ всѣду; на тебе ѣхъ прѣ-
давамъ ако бы ще да сѣди и съ мене
заедно на прѣстолѣтъ.

Тогазь градоначалникѣтъ заповѣда да
дигнѣтъ повинныйтъ отъ между гоститѣ,
заведе го сѣдовището и го накара да
стои правъ и да ся сѣди съ вдовицѣтъ
женѣ. Голѣмецѣтъ трепереше отъ страхъ
и понеже нѣмаше какво да каже на срѣ-
щу обвиненіята отъ вдовицѣтъ, градоначал-
никѣтъ заповѣда да го съблекѣтъ, да
му ударятъ нѣколко тоегы и послѣ това
да го разведѣтъ низъ градѣтъ възсѣднѣлъ
на магаре съ лице къмъ опашкѣтъ на жи-
вотното; а подсвоенното имущество ся
повърнѣ на вдовицѣтъ.